

*****

از مربیگری در کشتی بگوئید. به عنوان مربی چه نتایجی کسب نمودید؟

پس از آن که ۱۴ سال و شش ماه کشتی گرفتم، در سال ۱۳۳۸ (۱۹۵۹ م.) از رقابت ها کنار گرفتم. سال های آخر حضورم در کشتی را به مربیگری در تیم کشتی تاج پرداختم. در این تیم تنها کسی بودم که هم تمرین می دادم و هم تمرین می کردم. به این ترتیب ۱۲ سال تیم های آزاد و فرنگی تاج قهرمان شدند و فقط یک بار تیم «کیان» با سرپرستی رضامجیدی قهرمان شد. لازم به ذکر است که مدرک مربیگری که بنده دارم، تنها دکتر حمیدی در ایران داشت. همچنین تیم نیروهای مسلح ایران را چهار بار قهرمان مسابقات ارتش های جهان کردم. یازده سال مربی تیم ملی ایران و چهار سال مربی تیم کرو لال ها بودم و اولین قهرمانی این تیم در جهان با مربیگری من به دست آمد. ضمن این که تعداد قهرمانان جهان و المپیک که توسط بنده تربیت شدند، دو رقمی است. یکی دیگر از افتخارات بنده آموزش کشتی به روستاییان بود. من به همراه اقایان بهمنش و فیلی به مدت دو سال از تلویزیون به آموزش روستاییانی پرداختیم که تنهایی توانستند از طریق تلویزیون کشتی را بیاموزند.

دو اخطار به ایرام ترک خودداری کردند و او سرانجام رو کرد و بانیم پوئن اختلاف برنده مسابقه شد. در حالی که با دادن یک اخطار به او، من قهرمان المپیک می شدم. همچنین حریف آمریکایی را شکست دادم که فرمانده نیروی دریایی بود و در آن زمان در جه اش سرهنگ باسرگرد بود. او نیز کشتی گیر خوب و فهمیده ای بود که با شکست مقابل من به عنوان سوم دست یافت.

*****

دیگر مدال شما در بازی های آسیایی ۱۹۵۸ به دست آمد. از آن رقابت ها چه خاطراتی دارید؟

قبل از بازی های آسیایی توکیو، مهره دستم در یک برخورد بیرون زده بود اما دکتر زاهدی گفت که با یک هفته اسراحت خوب می شوی! وقتی به ژاپن رفتم، دکتر ژاپنی گفت باید استراحت کنی و نمی توانی در رقابت شرکت کنی. با این وجود بدون هیچ گونه تمرینی در رقابت ها شرکت کردم و به دلیل تساوی با رقیب پاکستانی و باخت با اختلاف یک پوئن به رقیب ژاپنی عنوان سوم را از آن خود ساختم. پس از آن هم به دلیل این مصدومیت از مسوولان خواستم تا دیگر کشتی گیر این وزن را به مسابقات جهانی اعزام کنند. آن هانیز تلگرافی به تهران زدند و مهدی یعقوبی تمرینات خود را آغاز کرد.

*****

شما در فستیوال ورشو نقره گرفتید. فستیوال ورشو چگونه رقابتی بود؟

در سال ۱۹۵۵ رقابت های جهانی برگزار نشد و تمام بزرگان کشتی جهان در این فستیوال حضور یافتند. من تنها کشتی گیر ایرانی بودم که یک بار موفق شدم در تهران «ساساها را» اسطوره ژاپنی را با اختلاف دو امتیاز ببرم. حتی او یک بار چنان حسین ملاقاسمی را به سگک برد که ملاقاسمی نتوانست مسابقه را ادامه دهد و فریاد کشان رقابت راها کرد. اما در فستیوال ورشو ساساها را باختیم و دوم شدم.

*****

در سال ۱۹۵۶ در المپیک ملبورن در اوج آمادگی از رسیدن به مدال باز ماندید. دلیل این امر چه بود؟

در آن سال در رقابت با رقیب فنلاندی هر سه داور مرا برنده اعلام کردند و من آماده رقابت با ساساها را شدم. اما فنلاندی ها اعتراض کردند و رای بر گشت! این بار نوبت اعتراض ما بود اما به ما گفتند: در وزن ۶۸ کیلوگرم ایتالیا به رای کشتی با ایران اعتراض کرده است. بهترین کار این است که ایران از اعتراض صرف نظر کند تا رای مسابقه با ایتالیا نیز برنگردد. اگر من رقابت با فنلاند را می بردم، فقط یک مسابقه تا کسب طلا فاصله داشتم اما تیمسار ایزدینا سرپرست تیم و لطفی معاون وی که مسوولان تیم ملی بودند، ترجیح دادند این شانس نزد امامعلی حبیبی باشد و او برای گرفتن طلا تلاش کند.

